

XX. évfolyam 2. szám

2025. február

PUSZTADOKTOR

MAGAZIN

a Madárkórház Alapítvány lapja

Márciusi gólyahír
Mik is a városi galambok?
Hol jártunk?
Munkatársat keresünk

Hívj, hogy repülhessen!

13600/17

ADJUKÖSSZE.HU Támogatás mértéke:

500 Ft/hívás vagy sms

Márciusi gólyahír

március idusán kokárdával szállnak a gólyák

Március 15-én, kokárdával engedjük el a gólyákat. Ez Hortobágyon már hagyomány, azzal, hogy nemzeti színű szalagot teszünk rájuk, mi így tiszteljük meg az ünnepet. A szalag leesik róluk, amint elrepülnek, mert cellux-szal rögzítjük a tollukhoz, így nem akadnak be vele sehova, és nem is kerül méltatlan helyzetbe nemzeti szimbólumunk. Ez a gólyáknak mindegy, de nekünk nem. Az önkormányzat ilyenkor megkoszorúzza a hortobágyi Csárda falán a Petőfi emléktáblát, mert a költő egyszer itt járt, és írt is egy verset a csaplárosnéhoz. A neve viszont összefonódik a Szabadságharccal. Március 15. különleges nap. De mi köze van a gólyák elengedésének e nevezetes dátumhoz? Nagyon is sok. A forradalmak tavasszal kezdődnek. Julius Caesart is március idusán ölték meg. Nem véletlenül. A gólyák tavasszal érkeznek. És éppen március idusán. Ennek közös oka van: a hormonok, melyek emberben-állatban ilyenkor szabadulnak fel az indulatokkal együtt. Ha tovább benn tartanánk őket, akár egy nappal is, a röpdében is kitörne a forradalom. Mint ahogy az elengedésre alkalmatlanok között is történik. Évek óta együtt tartott, nem repülősek feketerigók hímjei is ilyenkor ölik meg egymást, ha nem figyelünk oda eléggé. Ezért ezek szabadon engedése az időjárástól függetlenül nem kegyetlenség, hanem előrelátáson alapuló döntés, természeti szükségszerűség.

A Madárkórház Alapítvány minden madarat csak abban az esetben enged szabadon, ha előtte megvizsgáltam, és a szabad életre alkalmasnak találtam. Akkor is megvizsgáljuk őket, ha korábban már teljesen egészségesek voltak, és teljes mértékben felkészültek a szabad életre, mind fizikailag, mind mentálisan, és csak a kellő időt kellett kivárni-

uk a tél elmúltáig, mert az utolsó pillanatban, akár a befogáskor is megsérülhetnek. Mindig van olyan gólya, melyet az utolsó vizsgálatkor itt tartunk, vagy elengedés után valamiért visszafogjuk.

A fehér gólyák esetében két nagyobb kibocsátás szokott lenni egy évben, augusztus 20-án és március 15-én. Ennek egyik oka, hogy a fehér gólyák legkésőbb szinte egyszerűen, augusztus végén, az Észak-alföldön pontosan augusztus 20-án indulnak útnak. Ennek is oka van, nem véletlenül esik a nyárbúcsúztató országszerte erre a napra, mert

A röpdékben teletetett gólyák kondícióját folyamatosan figyelhetjük, egészségi állapotukról az elfogyasztott ételmennyiség is tanúskodik, valamint a mozgásuk, aktivitásuk is jelzi, milyen az erőnlétük

tudjuk, hogy általában ez az utolsó igazán meleg nyári nap, mely után már másnap egy északi hidegfront elfújja nyarat. Ilyenkor van alkalom utoljára önfeledt ünneplésre, az új kenyértől kezdve az Alkotmányig. István királyunk halála Nagyboldogasszony napjára, augusztus 15-re esett, de mivel ez már egy szent ünnepnap volt az egyház részéről, az ő szentté avatásának ünnepét nem augusztus 16-ra, hanem erre az évszakváltó jeles napra tették.

A gólyáknak pedig ez az utolsó lehetőségük a felszálló légörvények-

ben termikelni, hogy szárnycsapás és energiaveszteség nélkül vitethessék magukat a széllal dél felé.

Március idusán pedig megérkeznek, bármilyen időjárási körülmény is fogadja őket, hiszen tavaszi vonulásukat nem a hazai időjárás befolyásolja, hanem a teletöbbször történő komplex változások, és a fentebb írt hormonális robbanás.

A közhiedelemmel ellentétben a fehér gólya teljesen jól bírja a téli hideg időjárást. Nem azért vonulnak el, mert hideg van, hanem azért, mert a táplálékbaázisuk gerincét képező kétéltűek, hullók, rovarok,

férgék és puhatestűek télen nem találhatóak meg, mert számukra tényleg hideg van. Több mint 30 éves és több ezer gólya átteleltetése során szerzett tapasztalataink alapján a gólyák akár infralámpás kinti melegítés, akár fedett, időjárástól védett, fűtött hely biztosítása mellett is, ha tehetik, inkább az időjárásnak teljesen kitett, kinti kifutót és röpdét választják.

A téli hideg ellen belső fűtéssel fokozott táplálás esetén mindenféle zsírtarték nélkül is hatékonyan védekeznek. A költöző madarak egy részénél őszre felrakódik egy bizonyos zsírtartalék, sőt a ludak

mája még el is zsírosodik, melynek nem a hőszigetelésben, hanem a folyamatos repülés miatti energiatartalék miatt van szerepe azoknál a fajoknál, melyek nagy távolságokat erőből repülve nem érnek rá táplálékot keresni vonulás közben. A gólyák valamennyi vonuló madárhoz hasonlóan az őszi északi és a tavaszi déli, „böjti” szeleket kihasználva sodortatják magukat, de ők nem erőből repülnek, hanem a termikeket kihasználva, a vitorlázó repülőkhöz hasonlóan szárnycsapás nélkül vitetik magukat a széllal. Ezért el sem fáradnak nagyon, és

nem gyengülnek annyira le, mint éjszakánként erőből ezer kilométereket repülő társaik. Ha nincs szél, vagy termik, nem repülnek, hanem táplálkoznak. Ott tartanak pihenőt, ahol van mit enni-inni. Ezért csak azokat a gólyákat telettetjük beltéri fűtött helyen, melyek egészségi állapota ezt szükségessé teszi. Ilyenek pl. a lábműtött, és abból teljesen felgyógyult gólyák, de a műtét miatt a lábuk keringése esetleg nem teljesen tökéletes, és ezért elfagyhat. A kinti röpdekben telettetett gólyákat az időjárás függvényében két-háromszoros mennyiségű táplálékkal látjuk el. A tapasztalatok szerint ha fokozatosan szoknak hozzá a kinti hőmérséklethez, és van megfelelő táplálék, belső és külső hőszabályozásuk működik, a hidegnek semmilyen káros hatása nincs rájuk nézve, még a tollal nem borított lábukra sem, mert annak tökéletes vérkeringése a laikusok aggályáival ellentétben mínusz 20 fok alatt is megvédi őket minden fagyási sérüléstől. Csak azok a gólyák remegnek egy darabig a hidegben, melyeket melegből, fokozott táplálás és szoktatás nélkül engednek ki a szabadba. De ha ők választhatnak, minden esetben a szabad, nagy teret és a fészek őrzését választják a hideg ellenére is. A hormonok, és a szabadság, a szabad mozgás iránti igény erősebbek az időjárásnál.

A telettetett gólyák tartásuk alatt csekély mértékben, de megszokják az ember közelségét. Még akkor is, ha a látványkórházban az egyirányú átláthatóságot biztosító fóliázott üveg mögött lábadoznak, és nincs tudomásuk az emberi jelenlétről. Az úgynevezett vadító röpdekben való gyakorlatozás, és az onnan való befogás után a sok látogató között elengedett gólyák (és más madarak is) viszont kézből elengedve kapnak egy olyan

impulzust, ami számukra szándékosan nem kellemes, de arra készíti őket, hogy visszanyerjék természetes vadságukat, és az embertől biztonságos távolságot tartanak. Sok éves tapasztalat, hogy amelyeknél ez kimarad, nem állnak tovább, hanem a madárpark közelében maradnak. A kórházunkból szabadon engedett gólyák közül az ivarérett, korábban már más-hol fészkelő egyedek többnyire azonnal visszatérnek fészekükhöz, az első fészkelők a közelben próbálnak fészket foglalni, mely so-

A Madárkórház nagyröpdejében a gólyák közül néhány már február végén párba áll, ezek jellemzően a tartósan sérült madarak

rán az ugyanakkor megérkező vad gólyákkal kell vetélkedniük. Ők, és a még ivaréretlen fiatalok ahogy ősszel, úgy tavasszal is a park körül maradnak még egy-két hétig, és etetésükről gondoskodunk, illetve ha valamelyik egyed úgy ítéljük meg, hogy mégsem teljesen alkalmas a szabad életre, akkor azt vissza tudjuk fogni. Amelyiket meg lehet fogni, mert hagyja magát, azt meg is kell, mert nem vadult el eléggé, és néhány ilyen feldobós

gyakorlat után sokszor változik a helyzet, de egy részük minden igyekezetünk ellenére, mint háziállat marad a parkban. Különösen így van ez a kézből nevelt gólyákkal, melyeket nem lehet mindig teljesen elvadítani az embertől. Ezért, ha tehetjük, inkább adoptáljuk őket vad, vagy földön fészkelő gólyához. Amint repülősek lesznek, jön a villanyoszlopról leszoktató túlélő röpde, utána a parkban fészkelő 20 pár vad gólya és fiataljai tanítják meg nekik, hogy hol és hogyan kell táplálékot szerezni, bogarászni. Bár itt nincsen üntyümpütyüm, cukiskodás és lakásba bejárás, helyette gólyaiskolában vad társaikkal együtt nevelkedve kiképzés van, és túlélésre való felkészítés, egyfajta gladiátor képzés, a nem megfelelőket nem hagyjuk, hogy kiselejtezze a természet. Őket befogjuk és háló alatt tartjuk, nehogy elkóborolva, vagy elvonulva rossz szándékú emberek, afrikai bennszülöttek zsákmányai, vagy gyilkos villanyoszlopok áldozatai legyenek.

Más a helyzet azokkal, melyeket valahol ott akarunk tartani valamiért. Leginkább azért, hogy oda szokjanak, sőt, oda fészkeljenek. Ezeket nem az elvadító, hanem a repatriáló, azaz visszahonosító módszerrel engedjük el. Ez azt jelenti, hogy az elengedés helyén egy szokató röpdekben tartjuk őket több

hétten át, ahonnan kilátnak és megbarátkoznak a környékkel, vágynak a látóterükben elhelyezett fészkekre, megszokják, hogy ott mindig van táplálék, és ha kinyitják a röpde ajtaját, akkor onnan ki-be járva, a táplálékra visszatérve helyben maradnak, mert ezt akarjuk. Ezért ilyenkor nincs zavarás, nincs sok ember, nincs hajkurászás és erőszakos befogás, feldobás, hanem finom bánásmód és etetés. Ezzel a módszerrel megfészkelítettünk

már gólyákat olyan helyeken, ahol évtizedek óta nem fészkeltek gólyák, mint pl. Szönyben, ahol 25 év után ugyanarra a plébánia kéményére rakott fészket, ahol valaha is volt gólyafészkek, vagy pár éve Dömösön egy madármentőnél, és most a Balmazújváros határában lévő Virágoskút tanyán, az ismert biogazda, Rózsa Péter birtokán. A módszer hátránya, hogy ha az egyébként szemlátomást jó eredményeken felbuzdulva, ugyanazon területen folyamatosan sok madár kerül így repatriálásra, mint pl. a HNP Górési Ragadozómadár Repatriáló Állomásán, ahol a budapesti állatkert az összes gyógyult mentett madarát elengedi, akkor néhány faj, vagy konkurens madarak feldúsulása, túltelepítése miatt egymást zavarják, vagy konkrétan megeszik. Amíg ez ki nem derült, mi is ott engedjük el a madarainkat, de azóta technológiát váltottunk. A gólyákat egy ideje ők sem ott engedik szabadon, mert az ott maradó csoport ott tartja a vonulásra alkalmasakat is.

A márciusban elengedésre kerülő fehér gólyák az egész telet a szabadban töltötték, a hideghez is jobban hozzászoktak, és sokkal jobb kondícióban kerültek elengedésre, mint vad társaik, illetve etetésükről

mindaddig gondoskodtunk, míg végleg el nem hagyták a park területét. A napsütéses órák számának emelkedésével a külső hőmérséklettől vagy az esetleges havazástól függetlenül is a szaporodásért felelős hormonok megindulnak bennük, és ivari tevékenységet, ezzel együtt fészekrakó, fészekfogaló ösztönt, és ehhez társuló agresszivitást hívnak elő, mely a röpdén belül fokozott vetélkedéssel, akár súlyos sérülésekkel járó verekedéssel járhat. Mivel a március 15-e után bent tartott gólyák ennek fokozottan ki vannak téve, bent tartásuk rájuk nézve veszélyes, elengedésük viszont fentiek betartása mellett aggálymentes, és véleményünk szerint szükséges. Az ekkor elengedett gólyák között kevesebb a fészekért való vetélkedés miatt a sérülés, a későn elengedett, ivarérett, és saját fészket esetleg már abban letojta tojást elszántabban védő gólyától visszafoglalni próbáló gólya viszont súlyos sérülésekkel járó, sokszor halálos kimenetelű küzdelembe bocsátkozik. Ezért fontos a naptári időpontok tartása gólyáéknál, a piros betűs ünnepekre való tekintettel is, hiszen ezek is, mint a karácsony, vagy a húsvét is magasabb természeti törvényekhez igazodnak.

A madarakat kézből engedjük el. A

kézből engedés azért jobb, mint a földről, saját ütemben való felszállás, vagy elsétáltatás, mert egyrészt azonnal kiderül, hogy az akármekkora nagy röpdében is jól repülő gólya a szabadban repülhet kevésbé jól, és vissza kell fogni. Ez nekik is, nekünk is hazai pályán könnyebb, mint máshol. Tudjuk, hogy hova szoktak szállni, hol lehet sarokba szorítani, csapdázni, vagy magától is visszajön. Másrészt a kézből kellemetlen élmények miatt szabadulni akarás és az irányított, és végleges sikeres szabadulás, sikerélményt ad a gólyának, arra ösztönözve, hogy ne adja meg magát soha, és ne hagyja magát megfogni. A tömeg ezt segíti, egyben utolsó próbaként teszteli, hogy sikerült-e kellően elvadítani, különösen azokat, melyeket kis koruktól kézzel neveltek. Ha nem repül világgá, hanem az emberek közt leszáll, akkor megbukott. De lehet, hogy csak ijedtében, zavarában, a nem jól sikerült kézből engedés miatt, ezért kap még egy esélyt azonnal, és ha megismétli, akkor marad és gyakorol.

A szabadon engedésben a látogatók is részt vehetnek. Aki jelentkezik, saját kezéből engedheti el a gólyát. Örök élmény neki is, nekünk is, és mindenkinek, aki látja. Legyen részük benne március 15-én!

Dr. Déri János

Nyíregyházi madármentő állomásunkról

Az új év mindig valami újnak a kezdete. Ilyenkor rossz szokásainkat elhagyván vagy éppen jó szokásokat mindennapjainkba építve, fogadalmakat teszünk. Mi megfogadtuk, hogy ebben az évben is segítünk a bajba került madaraknak, kisemlősöknek. Az év első napján Kisvárdára indultunk egy segítségre szoruló vándorsólyomért. Amely faj igen ritka a mentőállomásunkon. Egy évtizedünk alatt a második példány, amely mentésre szorult. Néhány nappal később egy másik vándorsólymot találtak Nyíregyháza belvárosában. Télen nagyrészt legyengült madarak kerülnek kézre. Így az év első havában vándorsólymok, karvaly, kuvik, gyöngybagoly, varjak és galambok kaptak új esélyt tőlünk.

Nagygyőri Anna

Mik is pontosan a városi galambok?

Bár a galamb valójában a Szentlélek, a béke, a termékenység, a szeretet és a hűség szimbóluma, mégis a városi galambot gyakran lenézik. Sok előítélet övezi az állatot, amely olyan közel él az emberhez, mint senki más. A városi galambok nem vadon élő állatok, hanem elvadult háziállatok. Jellemző háziállat-tulajdonosságuk például, hogy a városi galambok egész évben szaporodnak, azaz télen és nyáron is, táplálékellátástól függetlenül. Ezt a viselkedést az emberek tenyésztették beléjük, csakúgy, mint a helyükhöz való hűséget, amelyet sok versenygalamb-tenyésztő kihasznál, hogy a galambok visszarepüljenek az otthonuk padlásterére. A városi galamb-problémát tehát ember okozta, mert a városi galamb nem a városban élt. A városokban rekedt postagalambok leszármazottai, akik nem tudtak hazatalálni, valamint az egykor tartott házi galambok leszármazottai. A városi galambok nem mutatnak genetikai különbségeket a verseny, vagy a fehér esküvői galambokhoz képest, ami azt jelenti, hogy az ezekkel az állatokkal szembeni előítéleteket, miszerint kórokozók vagy ürülékük maró hatású, tudományosan régóta megcáfolták. A városi galamb nem terjeszt több betegséget, mint egy kutya vagy macska.

Ezt a tényt már régóta elismerték neves madár állatorvosok és kutatások, valamint megerősítették az egészségügyi hatóságok is. A legtöbb galambbetegség egyébként is madárspecifikus, ami azt jelenti, hogy emberre nem terjedhet át. Hasonlóképpen, egy műszaki egyetem több mint tíz évvel ezelőtt bebizonyította, hogy a galambürülék nem maró hatású, hanem enyhén savas, vagy pH-semleges. Ez ellentmond annak az állítás-

nak, hogy a galambürülék maró hatású és tönkreteszi az épületeket. A savas esők és más környezeti hatások azonban felelősek az épületek tönkretételéért. Ellenkező esetben például Velence már romokban heverne, ha a galambürüléknek valóban olyan pusztító ereje lenne, mint amit állítanak. Sajnos ezek az előítéletek továbbra is fennállnak, csakúgy, mint az a tény, hogy az etetési tilalmak segítik az egyedszám kontroll alatt tartását. Tudományosan bebizonyosodott, hogy az éhes galambok szaporodási aránya magasabb, mint az elegendő táplálékot találó galamboké. Az etetési tilalmak ezekben az évtizedekben nem hoztak sikert. Még a városi galambok leölése vagy elfogása sem vezet a kívánt sikerhez, mivel a populáció gyorsan visszaáll a korábbi szintre. Néhány európai városban azonban már vannak megoldások. Ezek az úgynevezett felügyelt városi galambodúk. Itt a galambok lakhelyet kapnak, és fajnak megfelelő táplálékkal etetik őket, de a tojásokat műtojásokra cserélik a populáció ellenőrzése érdekében. Ez a megközelítés bizonyult az egyetlen sikeres modellnek, mivel a galambürülék 80%-a a padláson marad, ugyanis a városi galambok többnyire otthonukban maradnak, és a szaporodási ráta is drasztikusan csökken. Az ilyen galambodúkban évente akár ezer tojást is ki lehet cserélni. Ez elég sok, ha figyelembe vesszük, hogy a városi galambok évente akár nyolcszor is szaporodnak, ahogy fentebb említettük. A városi galamboknak szeméttel kell táplálkozniuk a városokban, és ez az, ami gyakran folyékonyvá teszi a galambürüléket, és higiéniai problémákat okoz. A galambok tiszta gabonaevők,

Ezekben a városi galambházakban a populációt gipszbá-
bukkal történő tojáscserevel szabályozzák. A két képen
két különböző típus látható.

és nem találnak fajnak megfelelő táplálékot a városban.
Az a tény, hogy a városi galambok egész nap élelem ke-
reséssel vannak elfoglalva a földön járkálva, és mindig
közel tartózkodnak az emberekhez, gyakran végzetes
következményekkel jár az állatokra nézve. A padlón
heverő hajszalak, zsinórok és szőrszalak gyakran kör-
betekerik a kis lábukat, és ezek nagyon-nagyon fájdal-
mas sérülésekhez vezetnek, ahogy egyre szorosabban
tekerednek a lábuk köré. A végtagokat gyakorlatilag le-
vágják, miközben a beteg madár teljesen eszméletlenül
van, és ez a folyamat néha teljes amputációhoz vezet.
Ez azt jelenti, hogy az egyes lábujjak elhalnak, és néha
az egész lábfej vagy akár a lábszár is. A galambok olyan
élőlények, amelyek ugyanolyan szenvedésre képesek,
mint bármely más állat, ezért segítünk nekik ilyen

szörnyű helyzetekben. A sérült állatokat elkapjuk és
kiszabadítjuk a kötelekből. A sérülések azonban sok-
szor olyan súlyosak, hogy az állatokat már nem tud-
juk kiengedni az utcára. Ezután ezek a madarak Girsch
Andreánál találnak otthonra egy galambröpdében,
ahol leélhetik a további életüket. Mára már a budapesti
galambvédők nagy csoportja lettünk, akik gondoskod-
nak ezeknek az állatoknak a szomorú sorsáról, és segí-
tik őket. Ugyanis a városi galamboknak is joguk van az
élethez! Ha sérült állatot talál, Facebookon is jelezheti
Madarmentes csoportunkban. A galambvédők nagy
hálózata gondoskodik a rászoruló állatokról.

Girsch Andrea

(Girsch Andrea a Madárkórház egyeki madármentője,
hétvégenként Budapesten segít a sérült galambokon.)

... hogy repülhessen

1%

Hol jártunk?

Februárban a FeHoVa-n

Ahogy évek óta minden évben, a Madárkórház Alapítvány idén is standolhatott a *FeHoVa* kiállításon. A fegyver, horgász, vadász kiállítás számos laikus érdeklődőt is vonz, a mi célunk a részvétellel elsősorban a madármentés iránti érzékenyítés, véleményformálásban való közreműködés. Köszönjük a lehetőséget!

Utazási vásáron

A téli hónapok rendszeres eseménye a Hungexpon rendezett *Utazási Vásár*. Mivel a Madárkórház a község egyik keresett turisztikai állomása is egyben, az érdeklődőknek bemutatjuk, mire is számíthatnak hortobágyi látogatásukkor, ha nálunk járnak. Köszönjük a szervezőknek a bemutatkozási lehetőséget!

A Természettudományi Múzeumban

Budapesten a *Természettudományi Múzeumban* jártunk február elején *Fekete István* emléknepjén. Állomásunkon lehetőség volt dolmányos varjú simogatásra, az alapítvány állatorvosa, *dr. Déri János* pedig előadást tartott *Fekete István* nyomdokain a hortobágyi Madárkórházban címmel.

SOS sasműtét

Mohácsról *László Csaba*, a *Gyöngybagolyvédelmi Alapítvány* munkatársa juttatott el *dr. Déri János*hoz egy sérült rétisast, még aznap este megtörtént a műtét, sikerrel zárult.

Sólyomcsalogató

A Máriabesnyőn megtartott *Sólyomcsalogató* konferencián *dr. Déri János* a ragadozómadarak idegrendszeri betegségeiről tartott előadást.

Munkatársat keresünk!

Főbb feladatok:

- madarak takarmányozása, ellátása, helyük takarítása
- a sérült madarak kezelésében, való aktív részvétel, műtéti asszisztencia
- a beérkező páciensek adatainak kezelése informatikai rendszerünkben, adminisztratív feladatok, statisztikák készítése
- madarak terepi mentése, szállítása, mentések lebonyolítása, koordinálása, bejelentések felvétele,
- kertrendezési munkálatok, játszótéri elemek, röpdék, műhely, szerszámok karbantartása
- eszközbeszerzés (takarítószerek, takarmányok)
- látogatók eligazítása magyar és angol nyelven,
- csoportok vezetése, előadások-, természetismereti foglalkozások megtartása rendezvényeinken
- ügyeleti nyitva tartás eseti beosztás alapján

Amit kínálunk:

- kellemes környezet
- változatos munkakör
- közhasznú célok megvalósításában való részvétel
- hosszú távú munkaviszony
- munkaidő 8 munkaórában beosztás szerint 7:00-18.00 között

Az álláshoz tartozó elvárások:

- középszintű végzettség, műszaki-, mezőgazdasági-, erdészeti, vagy vadgazdálkodási szakirány
- „B” kategóriás jogosítvány, minimum 3 éves gépjármű-vezetési gyakorlattal
- idegen nyelv (angol) középszintű ismerete szóban és írásban
- középszintű számítógépes ismeretek
- minimum 3 év munkatapasztalat hasonló munkakörben
- káros szenvedélyektől való mentesség
- jó kommunikációs- és tárgyaló készség
- önálló munkavégzésre és csapatmunkára egyaránt való alkalmasság
- jó problémamegoldó készség, alkalmazkodóképesség, precizitás, megbízhatóság, terhelhetőség
- állatok, természet szeretete

Az állás betöltéséhez előnyt jelent:

- felsőfokú természettudományi végzettség
- állatkertben, mezőgazdasági cégnél szerzett munkatapasztalat
- civil szervezetnél végzett önkéntesség, non-profit gondolkodásmód
- saját gépjármű
- elhivatottság a természetvédelem iránt

A fényképes önéletrajzot, és a *motivációs levelet kérjük a madarkorhaz@gmail.com e-mailcímeire eljuttatni! A tárgy mezőbe kérjük beírni: „Munkatársnak jelentkezem”. *A motivációs levélben kérjük, térj ki arra, miért szeretnél alapítványunknál dolgozni, mik az erősségeid, milyen adottságokkal, képesítésekkel rendelkezel!

Impresszum: *Kiadja:* Madárkórház Alapítvány • *Felelős kiadó:* Dr. Déri János

Cím: 4071 Hortobágy, Petőfi tér 6. • *E-mail:* madarkorhaz@gmail.com • *Tel.:* +36 (30) 9435-494; +36 (30) 535-6484

Szerkesztők: Dr. Déri János, Konyhás István, Veres Hajnalka • *Tördelés:* TerepSzemle Stúdió • ISSN 1788-456X

Megtalálható országszerte állatorvosi rendelőkben, állatkertekben, kisállatkereskedésekben, állati áruházakban, megyei könyvtárakban, AUCHAN és TESCO áruházakban, Alfazoo üzletekben és a budapesti METRO szerelvényeken.

Egyedi azonosító

REpont

Madárkórház Alapítvány